

Sygn. akt III AUz 3/14

POSTANOWIENIE

Dnia **22 stycznia 2014** r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda
	Sędziowie:	SSA Urszula Kocyłowska SSA Ewa Madera (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **D. D.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o rentę socjalną

na skutek **zażalenia wnioskodawcy D. D.**

od postanowienia **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia 6 grudnia 2013 r. sygn. akt IV U 673/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Kwestionowanym postanowieniem Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie odrzucił odwołanie D. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. z 10 czerwca 2013 r. odmawiającej

przyznania mu prawa do renty socjalnej. Sąd I instancji uznał, iż zachodzą przesłanki z art. 477⁹ § 3¹ kpc, bowiem wnioskodawca nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika, zaś wniesione odwołanie oparł wyłącznie na zarzutach dotyczących

tego orzeczenia, co - w ocenie Sądu Okręgowego – uzasadniało jego odrzucenie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie D. D. wniósł o merytoryczne rozpoznanie sprawy podnosząc, iż zaskarżone postanowienie nie jest zgodne ze stanem jego zdrowia.

Sąd Apelacyjny, zważył co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione i jako takie podlega oddaleniu. Zaskarżone bowiem postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie z 6 grudnia 2013 r. jest – w ocenie tutejszego Sądu, orzeczeniem trafnym i odpowiadającym prawu.

Przypomnieć należy, iż 1 stycznia 2005 r. weszły w życie przepisy ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1227 ze zmianami) wprowadzające dwustopniową strukturę orzeczniczo – lekarską w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Znowelizowany art. 14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS stanowi w ust. 2a, iż od orzeczenia lekarza orzecznika przysługuje osobie zainteresowanej sprzeciw, który należy złożyć w terminie 14 dni do komisji lekarskiej Zakładu. Z tym też dniem wszedł w życie, korespondujący z tym zapisem, przepis art. 477⁹ § 3¹ kpc, zgodnie z którym sąd odrzuca odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu, a odwołanie zostało oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie lekarz orzecznik ZUS po przeprowadzeniu badania T. D. oraz po zapoznaniu się z zalegającą w jego aktach rentowych dokumentacją medyczną wydał orzeczenie w którym uznał, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Orzeczenie to zawiera również pouczenie o terminie

i sposobie wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS. Z akt organu rentowego wynika, że odpis powyższego orzeczenia wnioskodawca otrzymał 27 maja 2013r.

który to fakt potwierdził własnoręcznym podpisem. Pomimo prawidłowego doręczenia orzeczenia lekarza orzecznika wraz ze stosownym pouczeniem, wnioskodawca z uprawnienia do zgłoszenia sprzeciwu nie skorzystał. Stąd też pozwany organ rentowy po upływie terminu do wniesienia wskazanego sprzeciwu, wydał zaskarżoną

decyzję. Wnioskodawca zaś po jej otrzymaniu złożył odwołanie kwestionując w nim stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

W tych okolicznościach, kierując się treścią powołanego wyżej art. 477⁹ § 3¹ kpc, złożone przez wnioskodawcę odwołanie - jak prawidłowo uznał Sąd I Instancji - podlegało odrzuceniu. O konieczności takiego postąpienia w sytuacji nie wyczerpania przez odwołujących dwuinstancyjnego trybu orzeczniczego przed ZUS wypowiedział się także Sąd Najwyższy w uchwale z 15 marca 2006r. II UZP 17/05 OSNP 2006/15-16/245. W sytuacji gdy zainteresowany uzyskaniem świadczenia nie złożył sprzeciwu od negatywnej oceny lekarza orzecznika, to brak jest podstaw do kwestionowania tej oceny w późniejszym postępowaniu odwoławczym przed sądem. Tym samym proces ustalania okoliczności faktycznych, które mają znaczenie dla uprawnień do żądanej renty zostaje zakończony na etapie postępowania przed organem rentowym. Stąd

też, wbrew twierdzeniom skarżącego, postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie

nie odnosi się do oceny stanu zdrowia tylko rozstrzyga kwestie formalne i stwierdza brak możliwości merytorycznego rozpoznania odwołania.

Akceptując zatem w pełni przyjęte przez Sąd I instancji rozstrzygnięcie wynikające z faktu nie zachowania przez odwołującego dwuinstancyjnego trybu orzeczniczo – lekarskiego w postępowaniu administracyjnym – na podstawie art. 385 kpc

w zw. z art. 397 § 2 kpc orzeczono jak w sentencji.

Na marginesie tutejszy Sąd zauważa, że w zaistniałej sytuacji procesowej istnieje możliwość złożenia przez wnioskodawcę bezpośrednio w pozwanym organie rentowym wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu, co przewiduje

wprost art.14 ust. 2lit.c ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U z 2009r., Nr 153, poz. 1227).

(...)

1. (...)

- (...)

(...)

(...)